

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Gyldholm

Citation: Skjoldborg, Johan: "Gyldholm", i Skjoldborg, Johan: *Gyldholm*, 1902, s. 115.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_02-shoot-idm139875914174128/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Gyldholm

saa nøje, om ogsaa den første Kvant skulde gaa med i Morgen. Det gjaldt it saa nøje, sa' han, da a spurgte om Lov til at gaa han er s'gu endelig flink nok, vores, — der skal jo nogen til at kommandere, — hvordan er jeres?»

»Vores? — det er en rigtig Brølhals! Skaal, Fa'r!«

Per skænker flittigt, og paa Faderens Ansigt viser sig stærkt-røde Pletter, der efterhaanden breder sig op over Næseryggen.

»Det er sandt — a skulde da hilse fra din Mo'r. Hun bliver knallervorn nu, og det flyder stadigvæk af Benet paa hende, Fa'n ved, hvad det er, men der er jo saa mange Slags Skidt til. — Og hun vil jo illywl rokke med, det gamle Skøvl, saa forslidt som hun er Det er pinde galt nok med en anden, og En er endda en Mandsperson N-øj, hvad det var a vilde sige — den gamle klør sig i Nakken — a havde endda Kræn Løts Støvler epaa Fødderne, men a kunde Sateme it gaa med 'em!«

»Hør!« Per tænker sig om. »Mon it Røde-Jenses kunde passe dig.«

»Tror du, a kunde laane 'em?«